

Vladimir Gajšek

MESTO BREZ SANJ

Madison P.ick

© **Vladimir Gajšek, 2000, vse pravice pridržane.**

© **INTELYWAY, 2009, elektronski spletni medij za širjenje umetnosti, razvoj kulture in napredek ustvarjalnosti:** - knjigo lahko svobodno prenesete in shranite na računalnik, lahko jo natisnete, kolikokrat želite; za pošiljanje knjige prijateljem po e-pošti pa uporabite [tale obrazec](#).

Vladimir Gajšek

MESTO BREZ SANJ

JUTRANJE SIVO

V megli koraki, avtomobilske sledi, jutro -
in je dan, ki ni dan v gumah,
drget, koder gradijo grobove, gradove
v oblakih, žličkarji pridejo za ograjo
in praskajo v ljubljanski čas Emone,
dvigajo iz prsti črepinje in posodo:
razbitje – a kaj bo od nas ostalo?

V meglenu vlažnem težkem jutru dihamo
ljubljsko zgodovino in sivino, v avtobusu:
ali smo se dovolj zavrtali v zemljo, skozi tlak,
dvoživke smo, s senco na obzorju gradu,
in molče oživimo oprhani v oprhu steklenih
mirnih pogledov – drug skozi drugega,
in je mesto en sam muzej izkopanin:
razbitje – a kaj bo od nas ostalo?

Rojevamo se v plastične vrečke, z žlico v ustih
in sanjamo sredi brezimnega smetja slečeni
mrtvi do golega, zamolčali smo četrtr resnice
in zjutraj smo se oblekli v nov dan skuštrani,
da bi odšli vsak na svojo stran,
arheologi da bi nas izkopali v tem dnevu,
lepem dnevu nepozabnem,
v razbitju – a kaj bo od nas ostalo?

V jutranji megli slepooki dihamo
Ljubezen zapuščeno koderkoli, zaničevano
ali neizsanjano, osovraženo med bančnimi karticami,
dolgo smo se pripravljali na odhod kamorkoli
in smo za zaprtimi vrati psovali usodo tv oddaj,
mrtvo živi, zbujeni v nov dan in z brisačami
in z ogledali onstran, koder še Bog nima brata –
razbitje – a kaj bo od nas ostalo?

PRIČEVANJE

1

Zgodbe, ki se obljudljajo, se odpoljudljajo
V temi, ki ni več ničemur podobna, niti zagrobna
Praznina z najtišjim vzdihom krhkih senc jih ne
Prežene med nemočjo biti, med
Odloženim delom in vrnitvijo nekam
Tja, koder sije luč in je preprosto življenje –
Trpljenje je sila nizkotno, če ne služi ničemur,
Zunaj sebe je človek ubogi vrag ali božec,
Kadar ga učijo zgodovine v blede kostnici
še bolj bledih otrok, temperatura je sobna...

Zgodbe, ki se pozabljajo, se za vsakdanjo rabo
Porabljajo v izmišljenih izbicah mrtvih kmečkih koč,
Med tlemi bajtice glinenimi, med prisluški
Ognjenimi v petrolejki ali vsaj ob sveči
In večerni molitvi, ko je noč
Petja bolj sveža od novega mladega cvetja,
In vse, kar je bilo dvomno, je dvodomno
Pri tleh in v spominu, da je vrnitev mrtvih
Sešita na parah s tišino, da se trdnost okrha
V poskusu prezirne prezrtosti, v uzrtosti zadnje zarje.

Besede, ki jih pojem, niso nerabne reči,
Ki jih moram, moram reči v čudnem čutu postanka
Ali zadnjega ostanka kosti in telesnosti, ko skozi
Druga, nevidna vrata hodijo vsi, ki sem jih
Razumel in ljubil, gospodarji in gospodarice srca.
Da jih ne bi pozabil, da ne bi pozabil njihovih
Življenjskih zgodb in vseh tistih pihalnih godb
Na dušo, o, še sam bom popotoval, resničnejši
Od sebe preteklega, iz steklega stekla izmišljij
Kakor v otroški živžav, kakor gugalnica v travi.

V pesmih je smeh in greh, nič posiljenega v nebogljenih
Ali zgrešenih trenutkih, v časih zamudniških zgodb,
Nič ni nedotakljivega več v najtišji svetosti, v krotkih
Nasmehih ali v življenju, ki se ga znova učim
Vsak dan in iz dneva v dan, s srcem za bitje in žitje,
Vsak dan v nikogaršnjem ihtenju in hlastavém hitenju,
V tej neizrekljivi deželi govori celo molk drugače,
V tej tuji pusti deželi je celo nič neka trdnost –
In je pesem pričevanje in je pričevanje pesem:
In pesem se v zgodbi zgosti v ozvezdje in zasije v nov dan.

DIES IRAE - PSALM

Akreditiran na nebesa - trpim ko Kristus
Bog v predpeklju cvetočih visečih vrtov,
cvetočih akacij in zamaknjenih svetov
češnjeve presunjenosti v belem, ki vzvalovi

do zadnje meje in daljave ugasle ure.
Enkratno se počutim na obali, kjer se odpira
fatamorgana zgodovine onkraj, kraj plutonija
gori na golici, vse do tesnobe in dresure.

Herkulanski forum in teater, v vili grob
in dno molka, kjer preži duh potopljenih ladij,
je tvoje obledje, je jambor in oblak-zdrob.

Korak je opotékav, ko se umika
lačni vihar čez vrt in polje, ko žarči radij
med zdravico in usodo množičnega krika.

Naj se napijem pomladi in umirajočih sonc,
o, naj se napijem med vesoljskimi zvezdnimi
poleti, da sem misel v živem srcu, Veselonc,
revni robni križ na gori, med inženirji mezdnimi!

Srce je blazno od vzcvetelih ran med dvoreznimi
šili in šiframi, da pojem pesem, ampak ti si bonc,
tolovaj lakaj, z navadami jezdni

- učitelj ujme, guru ugaslo večnih sonc...

V pomladni vihri je mladost znorela,
znorela od gredic vigredi, je čas novega sveta,
železo in kri na davnem pokopališču, bela

cesta in planjava vedno zadnjih ugaskov z dna
brušenega meseca, je sveta dežela
angelov, ki se z nebes mečejo ob tla!

IDILA

Zemlje ni več pod nogami,
nihče več ne pluži, ne orje.
Sonce nas zjutraj ne drami.
Zoglenelo je morje.

Živimo všvic med grobovi,
utišani vsak zase, vsak s seboj.
Zaprti med blodnimi domovi –
vsak išče v smrtnovečni luči pokój.

In ni več noči ne dneva.
Daritev sahne med brati.
Samo molk plahne, nično odmeva
za zaprtimi vhodnimi vrati.

Zemlje ni več, rodne grude –
in ni več nobene vrnitve.
Iz brezoblično ljudske sljude
se pepelimo do potešitve.

Vsak konec je *zdaj* nov začetek,
ko zakinkamo med zasloni
in vase zre slepi zadetek.
Otrok se nad tipkovnico skloni.

Mrzli ognji gorijo
s slovničnimi skloni v prostorih.
Ko samotne luči pogorijo,
zajokamo v sanjah norih... -

ZBORNA PESEM

V gručah in hordah se sladkajo s sovraštvom
na visoki balkanski verandi

- pajdaši mejaši s surovim prostaštvom,
z znaki v zmenjeni bandi:

čička tolpa etažnih lastnikov,
o, renčijo, bevskljajo zmotno,
v takem zboru domačinskih krvnikov
kolnejo krvohlepno pohotno.

Tu je mutasta gobezdačka,
ta življenje kar grehotno zaničuje,
tu je tuje sčefurjena žival krempljetačka,
tu je gobec, ki vsevprek psuje,

tu je stanovansjko ljudomrzna baraba,
tu je narobesvetna žaltava prasica,
tu je sčeperjeno umazana baba,
ki moleduje in napihuje lica.

In sodrgi se reče: soseska,
se reče zbor etažnih lastnikov.
A take žive grobove popleska
kmalu sam upravnik – vladika.

Dika drhali, poden od podna,
kako vsepočez godrnjajo, mrmrajo,
kakor da je procesno kazensko sodna
moč eksekutorjev dika pred prvo vajo!

Slovence bi taki prostaki izgnali
iz domovine in bele Ljubljane:
lajajo, lajnajo zborne laži v drhali
vse do sodne dvorane!

ISTRA IN KRAS

- *Osp, Šmarje, Koper, Sočerga, Planjava, Gabrovica* -

Apneno bele hiške, oj slovenska Istra,
bistra reč, rečem, kamor do Ospa in Šmarja zrem,
celo Koper omenim mimogrede, pivkam galebje,
čutim čudeže človeške, mirno grem

do Sočerge mejno, se drobim ko dobri kruh besede,
fantazija me izsanja čez Planjavo, ko je podnebje
geološko v prastarih dobah le podobno dnem
hudournega hotenja, a trde kraške bede

in govoric istrski, saj res, kako je bistra
ječávo morská domovina, obalna luč! In vem,
kako so rasle skale in brnistra pod Gabrovico,

ljudem zapojem slovensko pesem, ljudem
mrmram kot morje - in s kamnito ptico
na široko poletim, se tja do črnokalskih borov pnem...

MAMA ISTRA

Mama je Istra, ki išče preganjane
trpine sončnega olja na bregu,
strojnega olja za dober tek,
oljčnega olja za maziljenje,

bistra zlata pšenica, le beli kruh,
je rdeči ruj, hej, rujno vino jezika v hiši,
je kapelica in marelica, krilo rodu -
naročje, naročje solin in solz!

Mama je Istra, je lonec prednikov,
mama je mineštra in tiha pesem potomcev,
svetla luč čudežnih zvezdic ponoči,
vijolični opojni večer terana...

Mama je Istra, ljubezen moja,
nikoli zlovešča mrščavica in fojba jalovih maternic,
nikoli nora mora, bolečina zanikanja.
Mama je istra, dobra oslica.

POT V NEMČIJO

- Viljemu in Barbari devinsko -

V tesnobi noč, v svetlobi svetla vila,
In mehiške lobanje se lovijo,
Lovijo se v peskovniku azila:
 Je še tišina, koder sni donijo?

Erinije v slovenski dan ihtijo
Med peno zêmlje, da usoda mila
Hití, da žive se oči iskrijo –
 Enotnost se je v goli Nič razbila?

In bolečina v grlu, o gangrena,
Le angelsko zasanjana arena –
In ribiči med sencami ječijo,

Galebi plivkajo, še kri škropijo:
Enotna res resnica je le ena,
 Resnica angelov, noči koprena!

BRIČKA

Z nikomer več ne govorim, črke jo pobrišejo
nekam čez bežigrajsko dvorno pozabljeno vojašnico
k Plečniku, da zaihtim vase, se žrem do nemega pogleda vase,

molim, da bi se uredilo, da ne bi rubežniki fotografirali stanovanja
in da ne bi moral na šafot in na stafažo davkarije in okrožnega sodišča
in koderkoli ponižan do nebes in utrujen od uradnih oseb,

tukaj med ljudožersko balkanskimi sčefurjenimi tipi
v knjižnici, jaz, Vladimir, s kijem Kijevski, da mečem poganske
srebrnoglave bogce v Ljublanico in Savo, sam na Špici,

do Ruskega dvora se peljem s taksijem, naročim Jakobovo
lestev, da bi se izsanjal vsaj med zvezdami, brička
me pripelje spet do Bežigrada, se fotografiram, glej ptička,

nečloveško trpim celo v Evropi, nikamor več se ne izselim,
o besede se zgostijo v črno luknjo, o me posrkajo do ničā,
da prebivam v Bogu odrešen ončez, a tukaj zaskrbljen

v majskem jutru, z vstavljanjem slik iz dokumenta,
in ljubim življenje med šumenjem svetovnih računalnikov,
dolgo nemim, ko kričim v sebi, od bolečine me boli srce:

vidim, kar je spregledano, prezrto na meji odsotnosti
in kaj drhtim od jutranje samote, v molitvi in miru,
dvojnik zvezd in sonc, z dvojnikom kje drugačen Slovenec.

OLJKE

Ali še drobno cvetijo med ptičjim petjem
bele oljke, v miru in pod senco prerojenja
cimiterija, sem ter tja med veselimi
čebelami, v biti vejnatega, v dalj zazrtega življenja,

da se lomi veja za čas veselega Vstajenja,
enakonočje v suši z vedno novim razodetjem
Favnovega popoldneva, da gorjupo med belimi
gluhobami požene suho drevo čudež trpljenja?

Hladnokrvne so sence, ko oljke pobiram
in vem za moč balzama in poslednjega olja.
Jokajo oljke v samotno jutro, o moja volja,

ko se zlomim, rastoča mlada veja – in hiram
lep na zmajevi črti morja, sam iz nekega okolja,
mehak, ko govorico oslov in uro burje odstiram!

KAKO OHRANITI MIR

Pa še da omenim
našega vašega njihovega
finančnega kmetijskega zunanjega notranjega itd. ministra,
da bi bila voda vrela in brezhibno bistra!

Ko je prišel v Slovenijo, bi se moral opravičiti
v imenu Očeta in Sina in Svetega Duha,
kadar so ljudje še bolj pritlikavi velikani!
Ko je prišel v Slovenijo, je bila Ljubljana!

In ker je izdal svoj narod, ga čaka še dolgo
življenje med križi in težavami,
torej med spomeniki in državami!
ga čaka žena doma!

On pa še vedno vztraja od kraja,
on v azimutu, med potomci, da so
se domobranci borili za boljšo Slovenijo -
naši prvoborci! naši prvoborci!

Ampak izbrali so slabo metodo,
ker so preveč gledali skozi okna palač,
in za to so odgovarjali: "Konec
debate!" Ne jokaj, Slovenija!

Po njegovem posmrtnem prihodu
v Slovenijo pa so se prav začele
debate med lutkami in strežaji,
kdo je pokvarjen in kdo ne!

Čista sramota, sprana dobrotal!
Samo eno mu lahko rečem:
"Vojak revolucije, na levo krug,
pa nazaj v Argentino! in v Partijo!"

PALČEK SKAKALČEK PO PARTIJSKI LINIJI

Vsak domobranec, ki je branil dom in domovino,
je za Bežigradom prisegel mumiji, tudi muftiju,
in si ne zasluži nič drugega kot to,
kar je tudi dobil zastonj na avtocesti, činč!

Jaz osebno, reče palček na stopnici,
če bi živel v tistem času in bi mi
okupator gnjavator ubil
stekleno šipo ali vazo! Joooj!

da bi v Vrbi na Gorenjskem
ožjega družinskega člana,
da bi ga zjedal v igri črnega ali belega dima!
a bi ga? a bi ga? púci ga!

Palček bi z veseljem ubijal vse,
vse muhe, ki so z okupatorjem sodelovale,
pa ne bi rabil nobenih ukazov
z vrha Triglava! Šus!

Mislim pa, da je z vsakim rabljem enako,
odkar Jugoslavije ni več na popacanem zemljevidu!
Po mojem mu žal nikoli v življenju ne bo,
če je razlil kemikalije in oslepil tisočere - za eno oko!

Če je ubil kakega "sovražnika" -
deklamatorja, stražnika,
kako naj ohrani mirne živce?
Gre na pivce, gre na pivce!

LJUBLJANA BRBOTA OD BESED NAIVCEV

Starček bo zdaj odgovarjal, ko hrope in sope
slutenjsko vnazaj, da vstajajo mrtvaki z masovnih grobišč,
zombiji zemlje slovenske,
moški, otroci in ženske!

In kar je pred več kot 50 leti naredil,
niso bili samo narejeni otroci, nak, so tudi zapestja,
revolucionarno dvignjena v ugriz
smrti: smrt komunizmu - svoboda ljudstvu!

In sfinga na vratih ni več udbovska,
zato ker se je zdaj pač oblast menjala,
ki gleda na preteklost bolj
z domobranske strani in čez Alpe.

Po vsaki vojni poraženec vrtinči
svojo suho skorjico kruha,
namazano z lepimi spomini
in izgubljenimi fotkami.

To je bilo od prazgodovine naprej, ko so
ščurki lezli v usta in je zobna sklenina
pobledela od zavisti, med sencami!
Zdaj bi pa radi to spremenili. To.

Po drugi strani pa, tam na oni strani vsak,
ki izkorišča sovražnika, dela pi pi
čez noč herojev
in masovnih pobojev!

Si videl, si za sedmimi gorami,
ki je ubijal Slovence in nam ukradel
zemljo domačo, slano od pi pi,
pognojeno z belimi belimi kostmi!

za svoje politične venčke in spletke,
za svoje igrive idejne cvetke,
da bi bil rad na oblasti,
da bi bil v najvišji državni časti!?

Za koga,
za Bóga
nisi Slovenec,
ko pleteš za spomin sladko svetli venec?!

IGLA

Igla že dolgo ni več šivanka, je iglu
v ljubljanski Sibiriji, kjer se mastijo
s partizanskim golažem nečedne frajlice
in jedo margarinski namaz
petra, medtem ko vskoči prababica

iz oefovskih čevapčičev - tu
pošteni slovenski ljudje živijo!
tu je nedopovedljivi okras
in kvekerska žabica, regljava ogabica!

Igla za narodne heroje
na horsu - in za nove poboje,
da svetlo motnih oči
prihajajo mladci in mladenke v slovensko kri!

RENEŠANSA 2005

Cvetoče Firenze
so se pečale z rokami,
zgodovina je samo še kopija dokumentov!
Slovence

gledam med porokami
in nagrobnimi kamni firmamentov.

Komentar

je nov in star:

Krut je čas, puščava pisave,
o teh Italijanih pa boljše, Lolita,
da ne začnem govoriti z glave:
ker je Roma locuta - causa finita!

Ker so začeli s sovražniki
zmeraj,
zmeraj končali kot zmagovalci:
v pitijjskem izreku!

Nova razkritja o povojnih pobojih
med bedži angleškimi!
In italijansko? Renesančno?
Z jezdnimi papeži?

To je izgubljena renesansa
v Sloveniji in triglavsko!
Je spiritistična seansa
teozofov, bahajev, mormonov... skavtsko!

S skavtskim pozdravom!
Bodi pripravljen!
BP!

VOJNA

Vojno so zakuhali v svinjski krvi, pomešani s človeško,
da se je iz zlatega jajca izvalila bomba v Hirošimi...
Zato so slovenski gozdovi polni grobov in lepih jurčkov.
Zato so begunci z vitrihom odprli Vetrinj vseh štirih vetrov.

Barve so se posušile na mestnih ulicah in na ustnicah
našminkanih kurbic, ki so se splesale ob partizanski harmoniki
ali v plavogardni harmoniji z belo gardo:
sonce je moralo ponikniti za vsaj štiri leta za boljše pokojnine.

Prvoborci so ostareli med divani in porcelanskimi ročkami nad
stranišnimi školjkami v meščanskih stanovanjih:
vzeli so si cigaretni papir in so pisali svoje svetopisemske parole
izmišljenih razrednih bojev in strojev.

Vojna je puščava, jalova maternica
obrabljenih nagrobnih kamnov in komaj lesenih križev.
Svinjska kri se zlije v kamnita korita sredi gmajne,
človeška kri se zlije v strelske jarke...

Vojna - sovražnica mater, trmasto molčeca ob krivici
in s podtaknjenimi sinovi tujih domovin!
Žito se je sesulo v rdeče sipine puščav.
Materino mleko v prahu se je skisalo v nasmeh mrličev.

Človeško življenje - kaj več kot posekani gozd v vojni,
kaj več kot požgani dom ubitega jezika?
Samo vzdih in beg nekam čez mejo, čez morje po
vojni: ko je domovina samo še temna lisa in ožigosan pečat.

CHARLES&CAMILLA

V živo iz W&dsorja, Združeno kral=stvo

Pr&c Charles, ki = bil še včeraj na pogrebu papeža Janeza Pavla II., se danes ženi s Camillo.

Spet svetovni dogodek. Plemstvo.

Royal Navy & zračne sile vojaštva so tudi navzoče.

Gost= prihajajo... v cerkev. Ura = 13:57:46h...

In že govorijo, da = =zdec pr&c Charles že zato – okol=varstvenik.

Od bulvarskega tiska do plemiškega pritiska.

Pr&cesa Welška, vojvod&ja... Camilla v belem, pr&c Charles v fraku.

Vozita se v črnem rollce roycu...

Ljud= vznemir=no srečno vzklikajo...

VRT V CVETJU

Magnolija v vrtu cvetočem,
magnolija mladosti!

Iskat izvire Guadalquivira,
da opereš goloto najbolj votle biti
v snu, ki se osiplje življenje:

in te odkupim za sanje svilnate
na trgu sužnjev -
v času, z vetrovi uročenem.

Ponudbe sprejete, zavrnjene prošnje,
ko so se razcvetele magnolije
v pomlad, da te dohitevajo moji objemi,
in je cena ljubezni nična

- in veliko hrepenenje čaka pred pragom,
da planejo tvoje bose stopinje
k meni, ko se
razgori sveča v bolečini
in se razbije vaza prvi magnolij
in je v mojem moškem srdu
srce kakor
pohojeni cvet magnolije

in je posušeni cvet magnolije
samo še daljni spomin.

Magnolija v vrtu cvetočem,
magnolija mladosti!

TISOČ ROK

Kaj bi bil svet brez oči in rok,
kako bi dojenči dojili mleko matere svoje?
Kako bi bil človek studenec
za žejo drugega sočloveka?

Sipine spominov na obzorju
vračajo tisočero rok in oči
svojim osebnim imenom
in ledenim bitjem poganskih bogov.

Gluha je neskončna tema,
ki nobenega obzorja ne zarje ne pozna...
vpite je brez haska rodovno,
pod rokami se ne oblikuje nič več.

Grobovi se krohotajo v razpenjenem mrazu
še bolj zledenele krvi
in moje oči so polne groze
zaradi tisočernih rok, ki jih več ni.

ZGODOVINSKI SPOMIN

Spomni se poteptane zemlje in žitnega klasja, ko ni
bilo za kruh in mleko, ampak kvečjemu za
Partijo in šnops in pištolo: zavpili so
zverinski gobci nad nas in so se penili krvavo -

da je nebo pordelo od sramu in krvi v slovesnih besedih
izigranih znamenj, da so besede bile izgovor
za nov zločin in pasjo mrcinasto usodo,
v zaplankanih hlevih in na visokih uradih:

narod slovesno slovensko joka
na vesoljnem grobu odpadništva,
na odpadu starega železja in papirjev,
vseh osebnih dokumentov pobitih itd.

NEMI SOJ

Je nemi soj, ki zakrije se s senco
v zakrčenem občestvu sanj,
je prevpiti uboj, ki preganja vseeno
dediščino mrtvo hlepečih spoznanj.

V puščavi hlepimo za vsako dobro senco,
ko je hlad mrtvih tudi mrzlo morje noči,
čez peščenine brez sledu močni gremo –
in nas vrnjenih kmalu več ni.

Komaj kaj vredni smo sredi zgubljenih
brezsenčnih neuslišano gluhih reči:
usoda je strašna, obleka je prašna,
ko sprhni tudi z naših živih kosti!

Nemi soj davno rajske lune
v nočeh brez spanja skozi čelo gori:
divja ptica onemele tišine
poje sredi zgodovine in molči.

IZ SRCA

Tiha ura, skrivna godba je nocoj,
niha v srcu, se svetlika sredi trav,
ko se lomi kruh ves blede, samosvoj -
a mladika raste sredi starih glav.

Duh kraljevski z mano, senčno večno tvoj
je zabrisani, prepisani pojav,
duh, ki hoče vse nemudoma takoj,
spremlja me čez čarni žarni ples krvav.

Tiha ura, skrivna godba je nocoj,
ko sem z bitjo uglašen in sveže zdrav -
pojem spev in pijem pesem, moč-napoj
kot otrok nebeški, zemeljsko zvedav!

ČRIČKOVA PESEM

O čriček, kje neki se skrivaš med morjem
in nebom, med jadri in galebi, za obzorjem -
med sparjenim soncem in mojimi stopinjami,
med daljnimi ozvezdji in sinjino,
na obpotnem kamnju – pod davnino?

Diši bazilika, diši origano,
dišijo sidra in boki ladij, iz daljav priplulih, slano
diši koža in morski ježki,
dišijo čarobne plime in oseke,
ti pa se oglašáš na brežini pod večer – o črne obleke!

Čriček, zvečer ko pribrijo komarji,
ko grejo kačji pastirji spat med trstičje, še v zarji,
ko črni gož smukne nekam v zdravilstvo,
ko je plivkanje čez sipine, val čez val,

se oglašáš čričkasto in popravljaš morski orkester – izza skal.

Kaj čirikaš, čriček, katerih dni se spominjaš, iz dni,
kateri svetilnik se odpre v tvojem čri čri, čri čri,
o katero morje se znoči, da so zvezde svetlejše,
zvezde v tvojem glasu, čriček, ki se v noč potuhnejo,
o, še ladje in čolni ti takrat prisluhnejo!

Moja večerna pot gre naprej,
vije se po tvojih čirikastih valovanjih, do oljčnih vej,
zdrzne se v tvoji oglašujoči nenadnosti,
in kamenje prepeva s tvojim glasom, čriček,
tvoje kamenje, tvoji šopi bodik in trave, čriček!

NADREALISTIČNI ČRIČEK

- med sparjenim soncem in mojimi stopinjami,
diši koža in morski ježki,

ko črni gož smukne nekam v zdravilstvo,
o katero morje se znoči, da so zvezde svetlejšje,

zdrzne se v tvoji oglašujoči nenadnosti -
in med dišečimi robinijami

dnevi so v marinah in nokturnu težki,
ko tiktaka voda v žensko šiviljstvo

- so rože na morskem bregu milejše
v srebrni čričkasto mesečni skladnosti.

SPLETNIKI ZAČETNIKI

za četniki

...cesar in sfinga, kaj pa je tebe treba bilo,
žogica marogica, temperatura na sencih?
saj so drevesa manj zamerljiva od obešencev!
pisal bom vse, kar bom
pisal na toboganu Ilirije oživiljene,
kar bom hotel med žabico in kravlom,
z vsakim zamahom - tudi o zamegljenosti uma, Kant!
Descartes, sprašuješ me,
dvomiš, kdo sem. dal ti bom
nekakšno masko za pašo svetih krav in božjih ovac!
dal ti bom emigracijo, priložnost, da me spoznaš -
če komuniciraš z menoj, veš, kakšen genij je
Gajšek, v vstalem vesolju, ko ne moreš izriniti
Ljubljane, Maribora, Kopra, Novega mesta,
ne moreš izriniti Kranja, Murske Sobote, Slovenj Gradca,
ne moreš izriniti Kočevja, Črnomlja, Postojne
niti iz Avstrije, iz Italije, Nemčije!
skušaj biti spoštljivejša, odeja v spalnici
uradnih oseb, vsaj tako, kot so učili
v socializmu, ko je bil v ospredje
pod razporkom postavljen
človek - namesto črke!

PLAZ NA UKAZ

temu se je res strgalo...
novo cesarsko oblačilo,
ko se je spodaj belilo
ničkoliko slovenski kosti!

naj pobijavce plenta bes!
da bi se jim jezik skisal!
da bi imeli vsi krog vratov obešene bohinjske kravje zvonce!

sandokan je že prav napisal,
da vstajajo angeli z nebes
in objokujejo sonce!

zato me Slovenci tako strašno potrebujejo
in me med zvezde kujejo!

1

Koliko tablokiranih,
koliko zafrustriranih
oseb
bi šlo na tvoj pogreb?

Še psa ne bi bilo!

A tako, a tako?
Živega tukaj v grob dadó!

Bilo bi med barabami zabavno,
ko ne bi crkavali tako neslavno
na spletnih forumih kot davi davno...

A je huligan čvekač kako pogumen?

- Seveda je: zanj vsak je že vnaprej neumen!

A komu to koristi?

Slovenci, res smo čisti:
oglodali smo se čez kost in do obisti
iz gole čistopasemske zavisti!

A komu to koristi?

Tako dolgo ste s svobodo preigravali,
da ste se v svobodi najnevarneje uspavali.

In zdaj svobodno sami zase spite
in v svojih pujsarijah ždite.

In ko se zbudite?
Kam iz hlevske svinjarije skrite?

Kam boste neki odtavali?

DAJ DAR, JA EROS ESHATOS

Ljuba preljuba nadvse ljubljena
zljubljena najbolj
ljuba in ljubša in
vse ljubkejša
Darja,
prav nocoj sem
sanjaril, kaj
vse
si menda počela z mano kot
kakšna medicinka, ki preiskuje
vse do notranjih organov in
čez,
tja v transcendenco, v veliki
beli noči,
kot pod
odejo iz belih marjetic,
skoro prezrcaljena plašno,

a v/

dano
z različnimi slišnimi vrtnicami migljavih vrtncev,
kaj bi se gnal, do neprištevnosti in da se spravim med valovanje zvezd, Darja
Dar

ja
utonem v rjuhah in vzbočeno kakorkoli pod
tvojim brstičnim popkom ali
kje,
milo umit, milo v tebi
do konca, da me začutiš še med koleni,
ampak potem grem potihó po prstih ali kako,
in sem se iztočil kot v kakšni krvodajalski akciji,
s tabo, Darja, za vrati povrnjena v sen,
vzdolž posteljnih robov in onkraj obokov,
viseč še nad tvojo glavo, Darja,
ampak ne me seštevaj z bivšim
predsednikom in drugimi starčki,

ki so se zaklenili v obleke, da ne morejo ven...
Darja, še je
čas, da v
sanjah kot
sviloprejkasto zlezem globlje
vate, da zavesiš okna z zavesami in se ne vidi,
kako se dela -
saj veš,
kaj...

daj, Darja,
daj dar, ja,

TV MAN

tv-man
tv-manija
tv-ropotija
tv-iz dneva v dan
od jutra do večera tv-zaklan
tv-manični in histerični sopran
tv-izdan prodan neubran
tv-denar reklamno s spoti opran
vse tv-postaje in kanali ko je ekran
večno prižgan in je glas voditeljic pretkan
vse tv-postaje in kanali ko je ekran
tv-denar reklamno s spoti opran
tv-izdan prodan neubran
tv-manični in histerični sopran
od jutra do večera tv-zaklan
tv-iz dneva v dan
tv-ropotija
tv-magija
tv-manija
tv-man
zaspan
Pan...

FEMINIZACIJA

ali je politika orbi et urbi
res podobna zadnji splesani kurbi?
eskortne
redkosortne
vse čiste in zgledne
čepprav skrajno tudi nečedne
dobesedne
poredne
spremljevalke političnih prvakov
ljubice močnih čudakov
gospodinje z gospodinjskimi stroji
možne ljubice in kondomski ovoji
pridne delavke v tujini
rojevalke - matice v domovini
mame
iz dramatične omame
šefice kanclistke
brezobzirne tovaršice
kot nekdanj partijske prasice
karieristke
nadute
in krute
postmoderne
dohtarce vraževerne
zahrbtno kdaj maščevalne
izza blagajne in prodajalne
lažnive
in nikoli krive
čvekačke
mokrodlačke
in naposled same
damice in dame
rompompom
kot prej
poslej

vladimir gajšek, intely way
intely.com
slovensko
nazarensko
za vsako žensko
pred vsako žensko
pod vsako žensko
nad vsako žensko

SOZVOČJA NE SREČE

1

O vrba ti žalujka svinjska krača
kjer v hiši se s kolinami obeta
nov venec nam klobas in še iz spleta
cedi se vranica do odbijača

ne vedel bi kako živi palača
vseh kurbic splésanih da marioneta
odeta v svilni kras je vsa napeta
igrača notranjih organov plača

s prasico bi zaklano in vročico
za vsoto ki je nima brez preudarka
še nor bankir bi kri zajel si z žlico

mi smo koledniki in stara marka
za šnopsek silni za srce žganjico
bi klali kleli sebe zgod klošarka

Zarotnik likvidator gre v goščavo
Srce je tanka nit in do naslade
se v klobčič štrina in se v znak prikrade
Le vosovec ubija za zabavo

ko žrtev pelje s sabo skozi travo
in ščavje brez besede rože mlade
in tigrasto smeji se v srh baklade
na stezi sproži strel skoz strah jezávo

ob kretnji zadnji je drhtljaj in tnalo
domače v luči lákotno v zaroti
spláši kosti in ptice godrnjalo

na poti v gnus in stud v ognjeni zmoti
se likvidatorju bo kdaj sanjalo
kako v temo letijo angeli nasproti

Hrast ki vihar ga izseje v badminton
naenkrat v rešnji in požrešni poti iz Kibucije
grmi čez moč in grnje primadon
slovensko ugasle prostitucije

Bom bomba bombardon bom bataljon
kokon v zapredku revolucije
oh mujezinov bolj paradni slon
sred populacije ter vštevši vse polucije

Oj bridka bitka sredi vonjev zvon
tak prepovedan kot v trohljivosti prekucije
čežana flavza pavza prvi jasni ton
o pentagram ran do podna resolucije

Komur je živalca dar bila košuta
kdor je prišel pod jez h krojaču le za mero
ko bi imel stotero žensk zgubljeno vero
ne spravi v spravo skrbnega skorbuta

Kdor hodi na hoduljah da je kruta
nadloga borcev udbomafije jezero
krvi s podganjo trotamorno še s sekiro
udarja v kri ter v fine žile buta

vsenaokrog je partizanska jeba
obzir in mir okoli vsake javne hiše
kjer se zgodi pred čankarjem potreba

kjer aids povabljenec v norost prebriše
da v flašah v hlamudračah žge pozeba
s pogreba narodnih herojev za prgišče

Življenje leča glas v nji lákotno se grudi
skrbi je polna zvezda zvesta avtocesta
obupni karambol pokol incesta
da v ustih pesem lučna se utruđi

na modih ženska se predolgo mi ne mudi
zavest je ključ je znamenje Avesta
da zaboli sred lizanja siesta
da se v verigi loterije snežec čudi

tje kaj boš ko ti rokca ženska tjakaj seže
tje kaj boš heroinsko še v omami
da preganjavica te s svežo lečo veže

in ve že vsak v pohabljeni osami
da rokca tudi trudni ud odreže
da se nikoli v čudi ne predrami

PRASICA NE KRULINCA NIČ VEČ

pujsa gnusna, čudna neokusna,
cinkasto njeno
enkratno gluho mednožje je
revna cerkev hudičeve vojske,
kelih črnomašni brez dna,
ena sama črna luknja brezupna,
vrt rajskih izgnancev,

razrezano svinjsko srce,
eno samo razplatêno –

v
∞

vrnjeno darovalcu organov,
robotinji scotani,
taki kurbi nepobotani,

ki
se
ji
NIČ
ne
dá:

ena sama črna luknja brezupna,
njeno mednožje je kelih brez dna,
o, prasica ne krulinca nič več...

nič več kakor pogreb Boga,
o tretji dan od mrtvih vstalega –

čepprav frfotajo mrtve zvezde fakirsko,
oštirsko žolnirsko,
netopirsko kurbirsko – v
eno noč, v eno samo noč...

ROYAL W&DSOR

Pred poroko, po poroki... čas zavozlanih rok!

Ženski klobuk = senčilo svetilke
glava = žarnica v kral=ovski ženski
pričeski & šaljivost = karizma
tv kamere so skrite povsod
na cestah & spredaj
po street v milnici operet na kaseti
da se penijo žrebci
kar se pokaže z obeh strani
ne/
vidno kot vžigalnik velikobritanskih zvezd
Your Hignesess ljud= so ikone
kar so vzeli po ločitvi lady Diani
kako bomo naslovili v Evropi odkljukano
visokost po protokolu
prva = kraljica
druga = Camilla
obe ostarita & garderoba kaj počne
absolutno pozne= pridejo

Pr&c Charles = estet & ljubitelj umetnosti itd.
rog se oglašá nek= žametno v ozadju
kaj bomo pozajtrkovali na kral=vskem skupnem
zajtrku v krogu neveste & žen&a
slavl=nci v w&dsorski katedrali
eno šolsko uro ne hodijo se gibajo
lepa = glasba takmašna med novim &
starim spremen=na močne= vsi zadovoljni
oboki so posvečeni oddelkom bož=
službe ko pride škof cunterbyrrjski
& gledališki igralec bo deklamiral
perspektiva = v leposlovju v kapeli
središnji prostor kral=vske hiše kapela
& vsi so lepo oblečeni & dobro obuti v veri
da ne bi bila Camilla kraljica pravijo
& se = splečalo pravijo politične stranke
iz zagrobnih katakomb zleva & zdesna
kral=vska poroka kot pod skand&avskim nebom

angleške manire angleški humor zastave
dva Indijca že sedita na svojih sedežih & kaj
= bilo v &signijah iz 1. svetovne vojne
roule Britannia & kraljica se bo pokazala
med blagoslovom Charles&Camilla
sta v plemiškodvornem slavju o skrbno ljudstvo
monarhija skrbi za bodočnost mimohodov
lutkovno gledališče pravljica kaj
kdo nosi na sebi nekaj »ekstravagantnega« videz
barvice bonbonov & smok&g & frak dress man
še pred večerjo bodo žoge & cil&dri nad
angleško travo prijateljski zunaj
kraljica ve kaj = slišala čricke & svetovalni
prag med pr&cesami & strahom geniji
beli robci & zlate kravate queen mom
k= uredila pr&cu Charlesu stanovan=
da bo Camilla še kaj uredila v svaštvu
ljubl=ni vnuk v kral=vski hiši pridobi & šejki

Luxury club v 10ih letih se

vse se

spremeni pr&cesca wellška & presežek avtobusa
 sivi telovniki otroč= bradati sivko lastni biograf
 haute couture & prijatelji skupaj v srcu gavtrože
 brat= & sestre *Hallo* neslišno nasmejano
 & Elton John pred kamen=m modro & belo v korakih
 kaj = res med škotskim krilom & močjo odraslosti
 retrospektivne fotografi= sreča v zaročnem medu
 ponos = študijski & daleč prihajajo & odhajajo
 z letališč ameriški turisti & v kapeli = plemstvo
 živo protokolarno kar =
 bilo bo Anglija ko zmigne z rameni začudeno
 v družbenih krogih kaj odloča Camilla
 grbi rezidence & čudovito dovršena raja
 na parkiriščih kot izkustvo v empiriji
 dame v rožnati se vidi oksfordsko & osebni tajnik
 scenarij napisan z no=vim peresom

klobučarji so nad lasuljarji & kravataricami
 lahko bi napravili bol= kot važen
 del garderobe v zgodov&i v zakladu več&e
 v zakladu ženstva & draguljarstva kaj storiti
Charles&Camilla prihajata bogato kral=vsko
 bodočnost = neodgovorna v tihoti boljše polovice
 v garderobi = style izvorno kot iz Manchestra
 močne= kot bi bil zadnji primer v rapsody & blue
 modne barve = nebo = fenomen časopisno
 kar = bilo davno = bilo doživeto v kameri
 po levi se vozijo & vzklikajo ohromeli glušci
 dobrodelna dejavnost = za/
 upan= organiziranih umetnikov zategadelj opravljivke
 na koncu se mnoga leta zmigajo dopovedano z užitkom
 šola za dobroto veliko = omike & olike v osteoporozni
 dal= razumljivo razum eksotični proti/
 strupi v nekih daljnih drugih deželah
 dobre vesti niso nikakršne vesti gospoda moja

Lista povablencev = eklekticizem
 klasični look angleške lady = klobuk & dekolte
 kar predstavljaj si kdo = soprog & kdo = v dvoje
 premiera & ister & noga žena sta tudi tukaj
 vse = dobro nič nima handyja & ne digitalca
 dvorni fotografi bodo posneli vso veliko pomembnost
 angleška trava ob strani ima trden pomladni značaj
 tako rekoč sem&tja
 še včeraj na papeževem pogrebu kronana glava
 Camilla & prvi mož = poročen drugič igrci
 glasbeniki kdo kaj dela v mešanici belih stolov
 kraljica = pragmatična pozitivno
 v tem = prednost & = aranžirano
 dežela ne bo lačna ver=mi
 3X ločeni & 4= otroci & kdo = očka
 vse se zaobrne v fraku v telovniku v dekolteju
 poljubček da poskoči gentleman
 4 so procesi= na tej svatbi kral=ovski

Pr&cese & pr&ci z otroki & najmlajši
 & vsaka s svojim možem 25 članov vse
 kral=vske druž&e vojvode itd. & visoka duhovšč&a
 norveški kral=ovski par & nekdanji grški kralj
 visoko plemstvo ki ne vlada več razen
 v Saudski Arabiji brez državnih strani
 protokol = resna reč ko vstopajo prisedniki takmašno
 v visokih krogih hčera & črnozjoma
 služba božja & ceremonija tukaj smo na terenu
 w&dsorskega dvora vloženi načelno
 v sami cerkvi dokler živimo živi & smo
 gost= vsak s svojo ženo nekdanji & sedanji
 vsak s svojo tajkmašno vlogo v Veliki britaniji
 služna pomoč pr&c glasba starih časov
 west door reprezentative nova snaha
 kraljica se pripel= v dolgem črnem rollce royce
 organistu = ime George sopranistka = peterburška
 vsi vstanejo ko pride kraljica Elizabeta z možem Ed&burškim

Händel Bach Grieg Davis & fanfare za to poročno slav=
ko sede kral=vi par sede cerkev skupaj bodo stali
v procesiji vstopajo člani samotni & zvezani z gavtrožami
nevestica ima pomladno rumeni šopek ko vstopita
Charles&Camilla v cerkev adaggio = vstopni spev
vlečka nevestica vzela se bosta Charles&Camilla
bosta podpisala orgle Bog ki mu zaupamo sveto od svetega
m&istranti & duhovniki gredo darovanjsko s križem
Charles&Camilla sta stopila pred oltar slavnost obreda
poročno & v milosti krščanskega živl=nja & v popolni tiš&i
Bog = ljubezen o ljubi Bog nobene skrivnosti ni
v srcu le Kristus = Gospod amen Vsemogočni Bog
Stvarnik vsega od časa do časa v dejanjih
da ne bo kesanja usmil=ni Gospod da služimo
v slavo Tvo=ga imena Amen Jezus Kristus Hallo
utrdi oba v dobroti naj se božja ljubezen nadalju=
v svetu brezkončnem Amen & Raz 21 1-7
& pravoslavna rušč&a S&a Bož=ga pracerkveno

Odrešen= živih & mrtvih spokojno da so oboki
izpovedu=mo krščansko vero v času Vsta=nja mrtvih
& živih ko duše pojo v zobru
Charles&Camilla da sta skupaj v dobrem & slabem
V zdravju & boleznih dokler boš živel
Tako z Božjo voljo & si data poročni prstan v brezkončni
ljubezni pred Bogom ki naj v prihodnjih letih
Nebeški Oče v volji & miru z Gospodom Jezusom Kristusom
naj luč razsvetlju= srca
zapo=jo skupaj Live divine or love kakor v knjižnici
pobožno domače med orgljanjem oženjeno
oda Williama W&dswortha Ankündigung der Unsterblichkeit v tiš&i
ko potujemo z otroki o kantata Johanna Sebastian Bacha piski
David Connor moli za mladoporočenca v usmiljenju
Ljubezen radost & mir zvestoba v zvezi tega sveta
da bi našli večno življenje v tebi v imenu Jezusa Kristusa
Oče naš zmolimo vsi *Price my soul Prince of haven*
Vsi pokleknejo za blagoslov nadškofa & God save queen

IN GOD WE TRUST... OPOMBARSKA

Novo nebo & nova zemlja

odkar ni več pomladi v očeh, =
slepota upognjena v noč brez slasti
& glava malika se razpre, se raz/
lušči, da možgani padejo
v sveži zrak &

21 1 Nato sem videl novo nebo & novo zemljo.

Kajti prvo nebo & prva zemlja
sta izgela & morja ni bilo več.

[reference: 3,12; 20,11; Iz 65,17; 66,22; Mt 19,28; 2 Kor 5,17; 2 Pt 3,13];

[Opombe: & morja: v starih vzhodnjaških mitih
o nastanku sveta = mor= ime prvotnega kaosa; gl. op. k Mt 14,25.]

tla iz oči, tla iz safirjev, ustnice iz rubinov vkovane v tla,
zidovi iz diamantnega snega vse/
na/
okoli kakor svetost!

2 Videl sem tudi sveto mesto, novi Jeruzalem,
ko = prihajal z neba od Boga, pripravl=n kakor nevesta,
ki se = ozaljšala za svo=ga žen&a.

[reference: 3,12; Iz 52,1; 61,10; Gal 4,26; Heb 11,10.16; 12,22];

[Opombe: novi Jeruzalem tj. poveličano Cerkev, ki = obenem izpolnitev
starozaveznih obljub Izraelu: »Jeruzalem prihaja z nebes & premošča
neizmerno razdaljo med zgoraj & spodaj« (H. Ritt). - žen&a db. moža; gl. op.
k 19,7.]

Nemo odmevajo skale med grmenjem
& bliski, ko žival poklekne za
zakol -

3 In zaslišal sem močen glas, ki = prišel od prestola

& rekel: »Glej, prebivališče Boga med ljudmi! In prebival bo z njimi, oni bodo
n=gova ljudstva & Bog sam bo z njimi, njihov Bog. [reference: 7,15; 3 Mz
26,11-12; Iz 8,8; Ezk 37,27; 2 Kor 6,16];

[Opombe: prebivališče db. šotor; gl. op. k 2 Mkb 14,35. - n=gova ljudstva
različica n=govo ljudstvo. - Bog sam bo z njimi: ta stavek sloni na hebr.
nazivu Emanuel 'Bog z nami' & ga pogloblja v smislu nauka o Cerkvi; gl. op.
& reference k Mt 1,23. - njihov Bog: mnoge besedilne priče besedi izpuščajo.]

Krokodilove solze

med jutrom, jurto & nočjo slepih peg,

da bi bila smrt manj pantakan za dober dan

4 In obrisal bo vse solze z njihovih oči & smrti ne bo več, pa tudi žalovanja,
vpitja & boleč&e ne bo več. Kajti prejšn= = m&ilo.«

[reference: 7,17; Iz 25,8; 35,10; 65,19];

[Opombe: Kajti: mnogo rokopisov besedo izpušča.]

Vsak stol koderkoli

= stol čigarkoli

določen kot Platon mizar

5 Tisti, ki = sedel na prestolu, pa = rekel: »Glej, vse delam novo!« Rekel =

tudi: »Zapiši, kajti te besede so zanesljive & resnične!«

[reference: 4,2+; Iz 43,19; Dan 8,26; 2 Kor 5,17]

Krivoprisežniki so momljali v sobi

& socialne delavke so morale umakniti svoje laži

& papir vse prenese, razen sebe

6 Nato mi = rekel: »Zgodile so se! Jaz sem Alfa & Omega, začetek & konec.

Žejnemu bom dal zastonj od izvirka žive vode.

[reference: 1,8; 2,8; 7,17; Iz 55,1; Jer 2,13; Jn 4,10.14; 7,37-38];

[Opombe: Alfa & Omega gl. op. k 1,8.]

Prišel = čas za izgon

iz raja, ko = eksekutor, angel smrti

z mečem pokazal smer in =

zapiskalo in brez/dom= = za/

molčalo stopinje obutih nog

kamorkoli

smo

bili

iz/

gnani v smeri kamorkoli

brez neba nad nami

7 Kdor bo zmagal, bo to podedoval & jaz bom n=mu Bog, on pa meni s&.

[reference: 2 Sam 7,14; Ps 89,27-28]

VLADIMIR GAJŠEK
MESTO BREZ SANJ

I. izdaja, 2009

založila in izdala
Intelyway webmedia

za založbo
Vladimir Gajšek

uredil
Vladimir Gajšek

jezikovni pregled
Vid in Vladimir Gajšek

opremil in tehnično uredil
Vid Gajšek

ilustrator
Vid Gajšek

© Intelyway webmedia, 2009, Ljubljana

E✉ vladimir.gajsek@intelyway.com

E✉ vid.gajsek@intelyway.com

